

Решение на Съда (голям състав) от 11 ноември 2014 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Leopold Schmitzer/Bundesministerin für Inneres

(Дело C-530/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 1 — Дискриминация, основана на възраст — Национална уредба, която обвързва зачитането на приключени преди 18-годишна възраст периоди на обучение и прослужено време за целите на определяне на възнаграждението с удължаване на сроковете за повишаване — Обосновка — Годност за постигане на преследваната цел — Възможност за оспорване на удължаването на сроковете за повишаване)

(2015/C 016/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Leopold Schmitzer

Отговорник: Bundesministerin für Inneres

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а), както и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, за да прекрати дискриминация, основана на възраст, отчита периодите на обучение и прослужено време, предхождащи навършването на 18-годишна възраст, но същевременно въвежда удължаване с три години на срока за преминаване от първи във втори ранг на всяка категория труд и всяка категория на заплащане единствено по отношение на държавни служители, жертва на посочената дискриминация.
- 2) Членове 9 и 16 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че държавен служител, който е бил жертва на дискриминация, основана на възраст, произтичаща от начина на определяне на референтната дата, отчитана във връзка с изчисляването на неговото повишение, трябва да може да се ползва от член 2 от тази директива, за да оспори дискриминационните последици от удължаването на сроковете за повишение, въпреки че тази дата е била преразгледана по негово искане.

⁽¹⁾ ОВ C 15, 18.1.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 ноември 2014 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud
České republiky — Чешка република) — L/M

(Дело C-656/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност в областта на родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 12, параграф 3 — Дете на родители, които нямат сключен брак — Пророгация на компетентност — Липса на друго свързано висящо дело — Приемане на компетентността — Оспорване на компетентността на юрисдикция от страна, която е сезирала същата юрисдикция)

(2015/C 016/11)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: L

Ответник: M

В присъствието на: R, K

Диспозитив

- 1) Член 12, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, допуска за целите на производство в областта на родителската отговорност да се установи компетентността на юрисдикция на държава членка, различна от тази по обичайното местопребиваване на детето, дори когато пред избраната юрисдикция няма никакво друго висящо производство.
- 2) Член 12, параграф 3, буква б) от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се счита, че компетентността на юрисдикцията, сезирана от страна със спор в областта на родителската отговорност, е била „изрично или по друг недвусмислен начин приета от [всяки страни в производството]“ по смисъла на тази разпоредба, ако ответната страна в това първо производство впоследствие започне второ производство пред същата юрисдикция и в рамките на първото си процесуално действие в първото производство повдигне възражение за липса на компетентност на тази юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 85, 22.3.2014 г.

Решение на Съда (осми състав) от 13 ноември 2014 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-112/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Членове 31 и 40 от Споразумението за ЕИП — Национално данъчно законодателство — Разпределяне на печалби в полза на членове на дружества с ограничен брой акционери — Различно третиране на местните и на чуждестранните дружества — Напълно изкуствени конструкции — Пропорционалност)

(2015/C 016/12)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и L. Armati)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: L. Christie)

Диспозитив

- 1) Като е приело и запазило в сила данъчна уредба относно разпределянето на печалби в полза на членове („participants“) на чуждестранни дружества, която предвижда различно третиране на вътрешните и задграничните дейности, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година.
- 2) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 16.6.2014 г.